

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Politisk grundlag og plan for VS' kamp mod EF : EF-udtalelse fra VS' hovedbestyrelsesmøde den 12.2.72

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1972

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

POLITISK GRUNDLAG OG PLAN FOR VS' KAMP MOD EF

1. Baggrunden for EF's dannelse

Spørgsmålet om EF's dannelse skal ses i en række økonomiske og politiske forhold, som nødvendiggør både en politisk/økonomisk samordning af de nationale kapitaler og eksistensen af rigtige markeder.

De svære økonomiske strukturreformer kræver fremskridt på vesteruropisk plan. Det kræver sig især de overordnede til nye energikilder. Det medfører nødvendigheden af omfattende investeringer i nye teknologier og strukturreformer.

1. Politisk grundlag og plan for VS' kamp mod EF

Produktionskrafternes uvillige produktionskoncentration i denne forbindelse med betydningen af højteknologisk teknologi har givet den internationale monopolkapital en interesse i dannelsen af et vesterropisk marked (EF) hvorved den enkelte land

2. EF-udtalelse fra VS' hovedbestyrelsesmøde den 12.2.72

Den almindelige udvikling af kapitalismen, der følger af socialisering og den amerikanske folkerеспублиke økonomiske og militære styrke og af den stærke klassekamp i alle dele af det kapitalistiske verdens system, kræver det kapitalistiske system til at foretage en nedrivning af de iboende tendenser til økonomisk konkurrence og politisk rivalisering mellem de nationale monopolkapitaler.

Dette leder for samordning og regulering af spørgsmålet om den vesterropiske monopolkapital - i fuld forbindelse med den amerikanske monopolkapital - har indledt udryddelsen af et overordnede statssystem. Den amerikanske og vesterropiske monopolkapitaler fælder politiske interesser i opbygningen af et vesterropisk vesterropisk statssystem, hvilket ikke af den amerikanske konkurrence mellem dele af den vesterropiske og amerikanske kapital. Et monopolkapital har en objektiv interesse i et udryddelse af et overordnede statssystem og indlægger ikke anerkendelse med at det kan gennemføres i praksis. De nationale monopolkapitalers konkurrence og markeder vil fortsat gøre sig gældende og kan ligeledes medføre et overordnede statssystem. Dette forudsætter også indlæggelse af overordnede statssystem og andre lignende.

2. Det overordnede statssystem og dets betydning for arbejderklassen og den lille klasse.

Monopolkapitalens internationale økonomiske integration er en lovæssig udvikling som ikke kan hindres. Det er derfor ikke

1. Baggrunden for EFs dannelse

Årsagen til EFs dannelse skal søges i en række økonomiske og politiske forhold, som nødvendiggør både en politisk/økonomisk samordning af de nationale kapitaler og skabelsen af større markeder.

En række nødvendige økonomiske strukturændringer kræver regulering på vesteuropæisk plan. Det drejer sig især om overgangen til nye energikilder, der medfører nedlæggelse af urentable kulminer, og om en tiltagende overproduktion af landbrugsprodukter, der nødvendiggør nedlæggelse af millioner af urentable små landbrug. For at undgå den skærpede klassekamp og social krise, som disse og andre strukturændringer fremkalder, udvikler sig faretruende for det kapitalistiske system, forsøger kapitalen at gribe regulerende ind.

Produktivkræfternes udvikling - produktionens koncentration i store virksomheder med anvendelse af højtudviklet teknologi - har givet den internationale monopolkapital en interesse i dannelsen af et vesteuropæisk marked (fri bevægelse for arbejdskraft, tjenesteydelser, varer og kapital).

USA fik til gengæld for Marshallhjælpen gennemført en væsentlig liberalisering i handel og kapitalbevægelse gennem OEEC (OECD) og GATT. Dette betød at de vesteuropæiske lande ikke kunne løse overproduktionskrisen ved handelsrestriktioner, men måtte løse den på et overnationalt plan, for eksempel Kul- og stålunionen.

Den almene svækkelse af kapitalismen, der følger af Sovjetunionens og Den kinesiske Folkerepubliks voksende økonomiske og militære styrke og af den skærpede klassekamp i alle dele af det kapitalistiske verdens system, tvinger det kapitalistiske system til at forsøge en neddæmpning af de iboende tendenser til økonomisk konkurrence og politisk rivalisering mellem de nationale monopolkapitaler.

Disse behov for samordning og regulering er årsagen til at den vesteuropæiske monopolkapital - i fuld forståelse med den amerikanske monopolkapital - har indledt opbygningen af et overnationalt statsapparat. Den amerikanske og vesteuropæiske monopolkapitals fælles politiske interesse i opbygningen af et overnationalt vesteuropæisk statsapparat rokkes ikke af den økonomiske konkurrence mellem dele af den vesteuropæiske og amerikanske kapital. At monopolkapitalen har en objektiv interesse i at opbygningen af et overnationalt statsapparat er imidlertid ikke ensbetydende med at det kan gennemføres i praksis. De nationale monopolkapitalers konkurrence om markeder vil fortsat gøre sig gældende og kan muligvis medføre at forsøget på at opbygge et overnationalt statsapparat mislykkes. Dette forsøg kan også hindres af arbejderklassens og andre lags modstand.

2. Det overnationalt statsapparats betydning for styrkeforholdet mellem klasserne.

Monopolkapitalens internationale økonomiske integration er en lovmæssig udvikling som ikke kan hindres. Det er derimod ikke

på forhånd givet under hvilke statsformer den vesteuropæiske monopolkapitalisme vil udvikle sig. Dette er for den internationale arbejderklasse et afgørende strategisk problem. Hvis det lykkes for den vesteuropæiske monopolkapital at opbygge et stærkt overnationalt statsapparat, der vil være i stand til at centralisere og lede en fælles kamp mod den splittede og ujevnt udviklede europæiske arbejderklasse, vil det betyde en alvorlig forskydning af magtforholdet mellem klasserne, og det vil derfor i mange år fremover forringe betingelserne for den internationale arbejderklasses aktuelle og langsigtede kamp. Opbygningen af et overnationalt statsapparat vil også betyde opbygning af et overnationalt undertrykkelsesapparat. NATO's militære integration vil blive videreudviklet til et fælles vesteuropæisk militærapparat og der vil blive skabt et fælles vesteuropæisk politi, der vil være mere effektivt i kampen mod arbejderklassen og den revolutionære bevægelse. Overgangen til socialisme vanskeliggøres, når den samlede vesteuropæiske kapitalistklasse råder over et smidigt, effektivt statsapparat der er i stand til at handle slagkraftigt, uafhængigt af nationale modsætninger. Englands, Danmarks, Norges og Irlands eventuelle tilslutning til EF er aktuelt begrundet i ønskerne om større afsætningsmuligheder hos begge gruppers kapitalistklasser. Men disse landes tilslutning vil også betyde en styrkelse af det overnationalt statsapparat, fordi kapitalistklassen bedre vil kunne regulere økonomien og bekæmpe overproduktionskriser i markedsområdet, som bliver altdominerende i Vesteuropa. Dette vil betyde en svækkelse af den internationale arbejderklasse.

For den danske arbejderklasse vil en tilslutning desuden betyde at monopolkapitalen vil udnytte det ændrede styrkeforhold til en forringelse af løn- og arbejdsvilkår: International arbejdsfor- midling, bortfald af den automatiske dyrtidsregulering (der ganske vist ikke er ideel, men hvis bortfald kan medføre en forringelse af reallønnen især for de dårligst lønede arbejdere) og forringelse af de sociale ordninger.

Set fra arbejderklassens synspunkt er det afgørende at opbygningen af et overnationalt statsapparat vil forrykke styrkeforholdet mellem klasserne til gunst for kapitalistklassen. Spørgsmålet om i hvor høj grad den politiske integration i EF bevirker en afgørende begrænsning af det danske borgerskabs nationale selvbestemmelse dvs., dets ret til suverænt og uden indblanding fra andre landes kapitaler at afgøre sine indre anliggender er således af underordnet betydning for arbejderklassen. Dette spørgsmål har hovedsagelig interesse for de dele af borgerskabet - småkapitalisterne, der ved en større eller mindre dansk suverænitets- afgivelse får tilsvarende færre muligheder for at varetage deres interesser, når disse er i modsætning til monopolkapitalens.

3. Kampen mod EF.

Vurderet ud fra den internationale arbejderklasses interesse i at hindre eller svække opbygningen af et stærkt overnationalt statsapparat, bliver det en vigtig opgave at modarbejde at EF styrkes ved at England, Danmark og andre lande tilsluttes.

Baggrunden for, at de revolutionære marxister vil bekæmpe EF, er at betingelserne for den revolutionære kamp påvirkes i ugunstig retning, især fordi den herskende klasse vil få et stærkt statsapparat til rådighed.

Den danske arbejderklasses første opgave må være at opnå, at Danmarks tilslutning til EF afvises ved folkeafstemningen. Da folkeafstemning som følge af den borgerlig demokratiske form (se programmets afsnit om det parlamentariske demokrati, del 2 side 8) ikke udtrykker arbejdernes reelle kampstyrke som klasse, må kampen mod dansk indtræden ikke indskrænke sig til selve folkeafstemningen eller lade sig binde af dens eventuelt negative udfald. De revolutionære må derfor gå i spidsen for organisering af formålstjenlige aktioner, politiske massedemonstrationer og eventuelt strejker i centrale dele af produktionen. Denne kamp må foregå på det politiske grundlag der er skitseret i dette oplæg.

Klassekampen vindes imidlertid ikke ved folkeafstemninger og derfor vil et NEJ-flertal kun være en sejr af begrænset rækkevidde. Monopolkapitalen vil nemlig i så fald ikke opgive sine planer om at få Danmark tilknyttet ved en associeringsordning eller andre former for aftaler, og endelig vil den igen på et senere tidspunkt rejse spørgsmålet om fuldt medlemskab. Kampen mod EF vil derfor fortsætte så længe vesteuropa er kapitalistisk.

VS vil advare mod alle forestillinger om, at den danske arbejderklasse bliver fredet af monopolkapitalen bare Danmark holdes uden for EF - Den danske herskende klasse vil nemlig stadig have sin stat til rådighed. Kampen må derfor samtidig være en kamp mod den danske stats og kapitalens aktuelle forsøg på at tilpasse sig EF-betingelser (deportationslov og fjernelse af dyrtidsregulering). Selv om Danmark ikke kommer i EF, vil danske arbejdere ligeledes opleve at staten og monopolkapitalen vil forsøge at gennemføre et kraftigt angreb på klassens interesser som led i en form for uundgåelig samordning og tilpasning til EF-betingelser. Derfor bliver kampen mod dansk tilslutning til EF et naturligt led i partiets aktuelle arbejde i forhold til arbejderklassen.

Da kampen mod EF er en klassekamp vil VS ikke føre kampen på grundlag af nationalistiske og småborgerlige paroler, da sådanne former for anti-EF propaganda i sit indhold direkte kommer til at modarbejde kampen for den socialistiske revolution. En sådan propaganda vil nemlig cementere den borgerlige ideologisk udbredelse i arbejderklasse ved at skabe illusioner om "dansk folkestyre" osv... VS vil også modarbejde alle illusioner om, at arbejderklassen skal eller kan modarbejde kapitalens koncentration og centralisation, eller den udenlandske kapitalens indflydelse i Danmark. Det er en reaktionær utopi at ville bekæmpe den uundgåelige økonomiske integration eller udviklingen af store multinationale monopoler på anden måde end gennem den socialistiske revolution. Kampen mod dansk tilslutning til EF må derfor også være forbundet med den fundamentale kamp for arbejderklassens organisering på tværs af grænserne. Aktuelt må den revolutionære avantgardes kamp mod EF føres på tværs af grænserne.

4. Principper for VS's samarbejde med andre politiske grupper ----- ringer i kampen mod tilslutning til EF. -----

VS's hovedargumenter i anti-EF-kampen er:

- 1) Kampen føres især imod dannelsen af EF-staten,
- 2) kampen føres udfra den internationale arbejderklassens interesser,
- 3) EF hæmmer kampen for socialismen.

/politik

VS vil samarbejde organisatorisk-politisk med enhver person og gruppe, der accepterer ovennævnte grundlag. Der findes idag en mængde anti-EF-komiteer med paroler som "NEJ til EF" og "Ubetinget modstand imod EF". I alle landsdækkende organisationer dækker disse paroler reelt over en borgerlig-reformistisk/, der udmøntes i en direkte forkert praksis. For visse lokalkomiteers vedkommende er sådanne paroler udtryk for en utilstrækkelig, men ikke direkte forkert politik. Hvor VS skønner at sådanne organisationer kan give baggrund for agitation og propaganda på ovennævnte grundlag og udvikles i retning af de tre ovennævnte betingelser, vil VS deltage aktivt. Såfremt det viser sig, at disse betingelser ikke kan opfyldes og at de utilstrækkelige paroler dækker over en borgerlig-reformistisk politik, vil VS bryde ud af organisationerne på et klart politisk grundlag.

5. Paroler. -----

Der udarbejdes paroler ud fra ovenstående politiske grundlag.

6. Kampagneplan. -----

1. Kampagnens hovedformål er agitation og propaganda i og til arbejderklassen.
2. Solidaritet udkommer i perioden efter samme retningslinier som under den faglige kampagne i foråret 71.
3. I samarbejde med partiforeningerne udarbejdes foldere til større arbejdspladser. Disse foldere indeholder såvel vore principielle synspunkter som beskrivelse af de specielle synspunkter som beskrivelse af de specielle konsekvenser for den pågældende virksomheds/ det pågældende fags arbejderes kamp mod kapitalismen.
4. Der fremstilles en pjece som redegør for VS's syn på EF og for partiets taktik og strategi over for den overnationale stat.
5. Der fremstilles en folder indeholdende navne på talere og oplysning om materiale, pjecer, foldere m.m., som partiet kan tilbyde.

6. Partiets paroler trykkes som plakater og mærkater.
7. Der optages kontakt med grupperinger, der modstandere af EF, med henblik på samordning af kampen. Et eventuelt samarbejde skal godkendes af HB.
8. Der optages kontakt med og indhentes materiale fra revolutionære anti-EF grupper i Sverige, Norge og England.
9. Der foretages en gennemgang af følgelovgivningen.
10. Andre organisationers holdning til EF undersøges og der opbygges en argumentation mod hovedpunkter, hvor der er uenighed.
11. Partiforeningerne opfordres til at forsøge at skabe et samarbejde i lokale komiteer på ovenstående grundlag.
12. Partiforeningerne forsøger at arrangere demonstrationer med det skitserede indhold.
13. FU foranlediger, at der nedsættes emnegrupper til at behandle først og fremmest følgende punkter: 1. Den overnationale EF-stats rolle, 2. Hvordan giver EF mulighed for at angribe arbejdernes realløn og levefod, 3. EF's betydning for andre klasser, 4. mulighederne for at organisere kampen mod EF internationalt.
14. Inden næste HB-møde, hvor erfaringerne fra partiets anti-EF arbejde skal diskuteres, organiserer FU en direkte kontakt med partiforeningerne. Der udarbejdes en rapport til diskussionen på næste HB-møde."

Regeringens og den danske monopolkapitals bestræbelser på at få Danmark tilsluttet EF begrundes med de økonomiske fordele, det angiveligt skulle medføre for landets økonomi - underforstået den danske kapital. Det bliver imidlertid stadig tydeligere at EF ikke er skabt alene af økonomiske men også af politiske årsager.

EF er udtryk for kapitalistklassens bestræbelser for at styrke sin stilling overfor arbejderklassen. Kapitalistklassen har brug for en overnational stat, som kan regulere kapitalismens voksende økonomiske og sociale krise og lede kampen mod den splittede vesteuropæiske arbejderklasse. I løbet af en årrække vil opbygningen af et fælles undertrykkelsesapparat i form af overnational militær- og politistyrker være sandsynlig. Monopolkapitalen vil udnytte sin styrkede position til at skærpe udbytningen af arbejderklassen i form af international arbejdsformidling, opskruning af arbejdstempoet, angreb på reallønnen, øget skattetryk og forringelse af sociale ordninger. Overgangen til socialismen vil blive forsinket.

Venstresocialisterne ser kampen mod EF som et led i den internationale arbejderklassens kamp for socialismen. Derfor må den danske arbejderklasse tage kampen op mod forsøgene på at få Danmark tilsluttet EF. Venstresocialisterne vil gå aktivt ind i denne kamp som den i øjeblikket vigtigste opgave.

Kampen må føres ikke alene gennem folkeafstemning, men også ved demonstrationer, massemøder o.s.v. Og kampen slutter ikke ved folkeafstemningen. Hvis den giver flertal for EF-tilslutning, kommer der en række følgelove, der vil skærpe udbytningen, som om nødvendigt må bekæmpes med strejker. Hvis der bliver flertal imod EF-tilslutning vil Danmark blive tilpasset EF som associeret medlem med henblik på senere tilslutning. Kampen vil fortsætte så længe Vesteuropa er kapitalistisk.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk